

Tóth B. Judit / LUDWIG

Mezei Andrásnak

Napóleon már halott volt
s a történelem mint egy kegyetlen jóslat
vonszolt magához
kamrák szörnyű füstje
vonszolt magához, de én kapálóztam
a szimfóniámat vezényeltem
süketen ugráló csapkodó majom,
hogy fölébresszem az alvókat,
ne teljesüljön a jóslat.
Köröttem műszaki éles rendben
rezgések dús matematikája
Először akkor ott
a süket csöndben
szabadult a ritmus
a borzongó dinamika
szabadult az egekben füvekben
az óceán ciklonjában
pörgő vízfalokban
Áramló cseppekben hiába
az emlékezet

A ZSIDÓ VERSEKHEZ

Az emlékezet emberi
törli az embertelent
A tényvers pedig
mint a film
oly pontos
kegyetlen dokument
Semmi érzéki fájdalom
sehol a hold az ég
kitakarva a sebek
a szükségét végző vadon
Minthogyha film volna
a világ zsebkendőjén
emlékeztető csomó
Mégis emberfényű
mint a Biblia.
Mózes elindult a Sinai hegyén
a kőtáblák felé
és vihar támadt lenn a völgyben
a huszadik századból
betűk szálltak felé
És Mózes ott maradt a hegyen
parancsolatokkal a kezében
ég és föld között

